

broj 1.
listopad 2025.

JEŽEVA BODLJA

Digitalni časopis za djecu i roditelje
odgojno obazovne skupine Ježići

TEMA BROJA:

KESTENOVA POVORKA

U OVOM BROJU JEŽICI IZDVAJAJU...

**STRUČNA TEMA
- OBRADA
PEDAGOGINJE**

**HRASTOVAČKA
GORA**

JUHA OD BUNDEVE

**“ZA SVATOVE
TREBA PUNO
PARA...”**

**“MOJA BAKA ZNA
SVE!”**

**PRIČU NAM PRIČA
TETA KATARINA
MATIJEVIĆ**

**NAŠEM VRTIĆU
DIVAN DAN 69.
ROĐENDAN!**

**CRTEŽ MJESECA -
ODABRALI JEŽIĆI**

**LITERATURA ZA
RODITELJE**

SURADNJA VRTIĆA S RODITELJIMA

U suvremenom odgojno-obrazovnom sustavu, suradnja između vrtića i obitelji djece jednu je od najvažnijih komponenti osiguravanja kvalitete i uspješnosti odgojno-obrazovnog procesa. Takva suradnja ne predstavlja samo formalne vidike komunikacije, već i dugotrajan partnerski odnos temeljen na povjerenju, otvorenosti, zajedničkoj viziji i aktivnom sudjelovanju svih uključenih subjekata. Kroz razne studije i teorijske pristupe potvrđuje se da je učinkovita suradnja s obiteljima jedna od ključnih odrednica za razvoj djece tijekom predškolskog razdoblja, koje je od presudne važnosti za cjelokupni daljnji razvoj ličnosti, socijalnih vještina i akademskih kompetencija.

Teorijski osvrt i važnost suradnje

U suvremenoj pedagogiji ističe se da je odgojno-obrazovni rad u vrtiću uspješan samo ako postoji funkcionalna i kvalitetna suradnja između odgojitelja i roditelja. Uloga roditelja u odgojno-obrazovnom procesu prepoznata je i u Europskoj tradiciji, gdje se naglašava kako roditelji i odgojitelji trebaju zajedno raditi na oblikovanju optimalnih uvjeta za razvoj djece (OECD, 2018). Uključivanje roditelja u odgojno-obrazovne aktivnosti doprinosi osjećaju sigurnosti kod djece te potiče njihovu emocionalnu stabilnost i motivaciju za učenjem (Fan i Chen, 2001). Epstein (2001) označava pet područja suradnje koja obuhvaćaju: komunikaciju, volontiranje, sudjelovanje u odgojno-obrazovnim aktivnostima, djelovanje u zajednici te zajedničko donošenje odluka. Ova područja omogućuju razvoj partnerskih odnosa koji su u funkciji podrške razvoju djeteta i njegovu blagostanju. U tom kontekstu, komunikacija je temelj zajedničkog rada; otvorena, transparentna i kontinuirana komunikacija omogućava razmjenu informacija o napretku, potrebama i interesima djeteta. Prema mišljenju Beveridge (2005), roditelji i odgojitelji trebaju prepoznati svoje uloge kao partneri, a njihova suradnja temelji se na međusobnom poštivanju i razumijevanju. Uključivanje roditelja u svakodnevne aktivnosti vrtića, njihovo pružanje informacija i aktivno sudjelovanje u odgojno-obrazovnim programima povećavaju emocionalnu sigurnost djece i doprinose njihovom razvoju socijalnih vještina (Gregorović Belaić, 2021).

Praktične strategije suradnje

U praksi, vrtići razvijaju razne strategije i oblike suradnje s roditeljima, a među najčešćima su redoviti roditeljski sastanci, individualni razgovori, radionice za roditelje i obitelji, te zajedničke manifestacije i projekti (Gregorović Belaić, 2021). Ove aktivnosti omogućuju razmjenu informacije o razvoju djeteta, njegovim naprecima, interesima i teškoćama, ali i potiču aktivno sudjelovanje roditelja u odgojnom procesu. Radionice i edukacije za roditelje predstavljaju kvalitetan način da se roditeljima prenesu specifične pedagoške metodologije, ali i da se stvori platforma za razmjenu iskustava i podršku. Takve radionice često uključuju teme vezane za razvoj emocionalne kompetencije, upravljanje ponašanjem, razne metodologije odgoja te važnost igre u razvoju djeteta. Uključenost roditelja u svakodnevne aktivnosti, kao što su igre, kreativne radionice ili sportske igre, jača osjećaj zajedništva i omogućava roditeljima da se izravno uključe u odgojno-obrazovni proces (Slunjski i sur., 1999).

Kvalitetne i pouzdane komunikacijske veze između vrtića i roditelja također pridonose prevenciji i rješavanju problema u ponašanju i razvoju djece, jer se nejasnoće ili nesporazumi mogu riješiti na vrijeme i na konstruktivan način (Bryan & Henry, 2008). U tu svrhu često se koriste digitalni alati, poput e-mailova, platformi za komunikaciju ili elektroničkog dnevnika, što doprinosi povećanju transparentnosti rada vrtića.

Psihološke i razvojne prednosti suradnje

Istraživanja pokazuju kako učinkovita suradnja između vrtića i obitelji doprinosi mnogim pozitivnim ishodima za djecu. Prema Guralnicku (2001), djeca koja odrastaju u okruženjima gdje su roditelji i odgojitelji u stalnom kontaktu pokazuju veću emocionalnu sigurnost, bolju socijalnu prilagodbu te veće školske spremnosti. Također, takva djeca imaju razvijenije komunikacijske vještine, samoregulaciju i izraženiji osjećaj za pripadnost. Osim toga, bolje upoznavanje i razmjena informacija između roditelja i odgojitelja omogućava pravovremeno prepoznavanje i interveniranje u slučaju razvoja teškoća ili emocionalnih izazova. To je osobito važno u prevenciji i ranoj intervenciji kod djece s posebnim obrazovnim potrebama ili teškoćama u razvoju (Gregorović Belaić, 2021).

Partnerstvo u odgoju također jača roditeljski osjećaj kompetentnosti i zadovoljstva, što ima pozitivan utjecaj na roditeljevu emocionalnu dobrobit. Kada roditelji osjećaju da su ravnopravni partneri u odgojnom procesu, njihova motivacija i sudjelovanje jačaju, što rezultira kvalitetnijim odnosima i većim zadovoljstvom (Epstein, 2001). U konačnici, takav odnos stvara sigurnu i motivirajuću okolinu za razvoj djeteta, što je temelj za njegovo emocionalno i socijalno sazrijevanje.

Prepreke i izazovi u suradnji

Unatoč jasno istaknutim prednostima, u praksi se susreće s brojnim izazovima. Među glavnim tegobama ističu se komunikacijske barijere, nesporazumi u očekivanjima roditelja i odgojitelja, nedostatak vremena, te različite razine sudjelovanja roditelja u odgojno-obrazovnom procesu (Bryan & Henry, 2008). Navedeni problemi mogu dovesti do narušenog povjerenja, što dodatno otežava suradnju i smanjuje njenu učinkovitost. Stoga je od izuzetne važnosti razvijati strategije za prevladavanje tih prepreka. To uključuje uspostavljanje redovitih i strukturiranih komunikacijskih kanala, kao što su osobni sastanci, elektronička komunikacija i digitalne platforme. Uključivanje roditelja u donošenje nekih odluka, najbolje kroz participaciju u odgojno-obrazovnim aktivnostima, potiče osjećaj pripadnosti i vlasništva te doprinosi razvoju sustava povjerenja i partnerstva (Gregorović Belaić, 2021).

Još jedna važna strategija jest edukacija odgojitelja i roditelja. Istraživanja pokazuju da su radionice, seminari i treninzi koji osnažuju roditelje i odgojitelje u komunikacijskim i partnerskim vještinama od iznimne važnosti za poboljšanje kvalitete suradnje. Osim toga, razvoj posebnih programa i aktivnosti za važnost roditeljske uključenosti može donijeti dodatne koristi u jačanju odnosa i razmjeni znanja (Slunjski i sur., 1999).

Zaključak

Suradnja vrtića s obiteljima djece predstavlja temelj za uspješan odgojno-obrazovni proces i optimalan razvoj djece. Važno je kontinuirano ulagati u razvoj partnerskih odnosa i osigurati uvjete za otvorenu i transparentnu suradnju. Odgoj i obrazovanje djeteta predstavljaju zajedničku brigu obitelji i odgojno-obrazovne ustanove za vrijeme cijelog trajanja djetetove uključenosti u sustav odgoja i obrazovanja. U tom smislu obitelj i ustanova imaju zajednički cilj, a to je dobrobit djeteta. Povjerenje, tolerancija, objektivna razmjena informacija, zajedništvo te stalna težnja istom cilju bitni su uvjeti da bi odgojitelji i roditelji bili što usklađeniji, a time i uspješniji u odgoju i obrazovanju djece.

Usklađenost odgojnih postupaka u obitelji i vrtiću otvara veće mogućnosti povoljnijem utjecaju na dijete, što će sukladno dječjim razvojnim mogućnostima potpomoći njegovom daljnjem odrastanju. Jednako tako, dobra suradnja za dijete ima posljedicu jačanja njegova osjećaja sigurnosti, vlastite vrijednosti u novoj sredini te porast broja korisnih reakcija i doživljaja kao rezultat razmjene znanja među odraslima.

Cepeliš, najviši vrh Hrastovačke gore
uzdiže se do visine od 415 metara,
sjeverozapadni je izdanak Zrinske gore koju
omeđuju Kupa, Sava, Una i Glina.

Na nekim vrstama karata Hrastovačka
gora označena je kao Hrastovička gora,
Vučjak i Java. Cepeliš, najviši vrh isto ima
alternativu u imenu, zvali su ga Piramida
po tamošnjoj geodetskoj piramidi
podignutoj još 1864. godine.

Na samom vrhu nalazi se Planinarski dom
Matija Filjak i razgledni stup visok 17
metara.

HRASTOVAČKA

Legenda o Peckom jezeru, smještenom na Hrastovačkoj gori govori o zabranjenoj ljubavi mladog pastira i banove kćeri. Kada je ban saznao za njihovu ljubav, razbjesnio se i za kaznu dao vezati pastira zlatnim lancima i baciti ga u jezero. Neutješna i očajna djevojka skočila je za pastirom u jezero. Ovu tragičnu ljubavnu priču opjevali su i hrvatski pjesnici Ivan pl. Trnski i Đuro Arnold.

Iako jezero više ne postoji, legenda o njemu još uvijek živi.

Na Hrastovačkoj gori postoji uređena polusatna šetnica Put kestena, zatim skijalište Vrelo, a i špilja s hodnicima dugačkim 560 metara te dva podzemna vodotoka.

GORA

Niko je danima pričao o svatovima u kojima je bio i u igrama su "putovali" u svatove. Rečenica koja je obećavala zanimljiv razgovor bila je kako za svatove treba puno para, nije siguran zašto, ali zna da treba. Pročitajte što je još za svatove rekao četverogodišnjak Niko Belošević...

“ZA SVATOVE TREBA PUNO PARA”

Odgojitelj: "Što se slavi u svatovima? Za koga je to slavlje? "

Niko: "Hm... Rođendan nije, jel' da?"

Odgojitelj: "Mislim da nije."

Niko: "A ne znam, ne sjećam se."

Odgojitelj: "Tko ti se čini kao najvažnija osoba u svatovima?"

Malo razmišlja, a onda kaže: " Svirači! Bez njih nema satova."

Odgojitelj: "Koji je najvažniji trenutak u svatovima? Onaj trenutak kada svi stoje, gledaju, sretni su, netko možda i plače, ali od sreće."

Niko: " Dim"

Provjeravam jesam li dobro čula: "Dim?"

Niko: " Da teta, onaj dim kada se pleše."

Odgojitelj: " A tko pleše?"

Niko: " Vito i ja smo uskočili u dim, nismo plesali, ali smo se sakrili u dimu."

Odgojitelj: "Spominjao si barjaktara. Što radi barjaktar?"

Niko: "Maše zastavom, onom mekanom gdje je naslikana Hrvatska."

Odgojitelj: "Spomenuo si kuma. Što radi kum?"

Niko: "E on toči vino, toči, toči."

Odgojitelj: "Čula sam da se trebaš posebno obući kada ideš u svatove. Što dečki obuku?"

Pokazujući rukom na vrat, kaže: "Košulju i remen."

Odgojitelj: "A cure, što one obuku?"

Niko: "Haljinu i one cipele da im je noga u zraku."

Odgojitelj: "Još mi reci što se jede u svatovima?"

Niko: "Ne znam kako se zove, ali jako fino. Neka zdrava hrana."

JUHA OD BUNDEVE

zašto
bundeve?

- poboljšava vid
- jača imunitet
- jača kosti

SASTOJCI

- 2 ŽLICE MASLINOVOG ULJA
- 2 GLAVICE LUKA SITNO NASJECKANE
- 1 MRKVA
- 1 KRUMPIR
- 1 KG BUNDEVE, OGULJENE, BEZ SJEMENKI
1 NASJECKANE NA KOMADIĆE
- 2 REŽNJA ČEŠNJAKA
- 700 ML TEMELJICA OD POVEĆA ILI PILETINE
- 150 ML VRHNJA ZA KUHANJE
- SOL I PAPAR
- ZAČINI PO IZBORU: MUŠKATNI ORAŠČIĆ,
CIMET, KURKUMA, CHILI
- OPCIONALNO : BUČINE SJEMENKE I BUČINO ULJE

MOTORIČKI RAZVOJ/SPOSOBNOSTI

- kroz aktivnosti poput prosijavanja brašna, razbijanja jaja ili vađenja koštica, djeca razvijaju finu motoriku i koordinaciju

KOGNITIVNI RAZVOJ

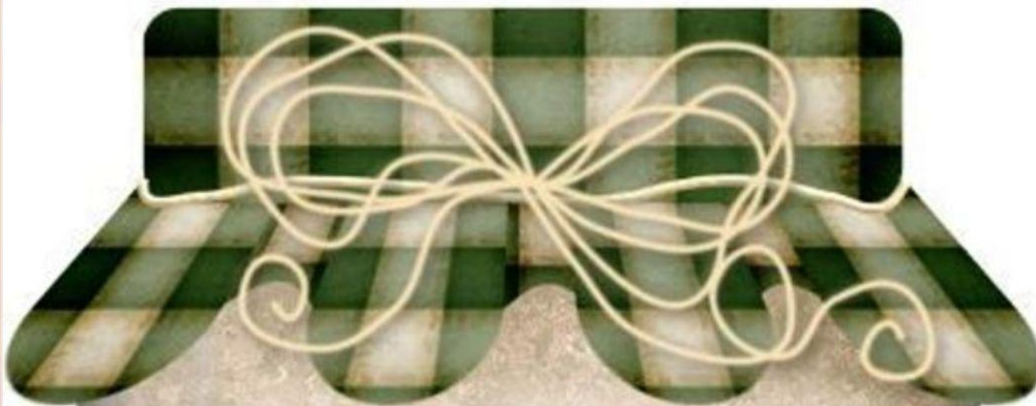
- kuhanje djeci pomaže shvatiti matematičke koncepte poput brojeva i omjera dok mjere sastojke
- uče o bojama, okusima i teksturama

EMOCIONALNI I SOCIJALNI RAZVOJ

- zajedničko kuhanje stvara ugodne obiteljske trenutke, a djeca razvijaju samopouzdanje i osjećaj samostalnosti

MOJA BAKA ZNA SVE

DA BAKE ZNAJU SVE OTKRILI SU "JEŽIĆI" KADA SU SE SVI ZAJEDNO UDRUŽILI U VELIKU AVANTURU ZVANU - ZIMNICA. NAŠE BAKE STIGLE SU U VRTIĆ NA POSEBAN DAN DRUŽENJA. NIJE TO BILO OBIČNO DRUŽENJE VEĆ PRAVA RADIONICA, U KOJOJ SU GLAVNU RIJEČ VODILE NJIHOVE MUDRE RUKE. SVI SU PRIONULI NA POSAO; NEKI SU REZALI PAPRIKU, NEKI PRALI STAKLENKE, NEKI ULIJEVALI POSEBNU TEKUĆINU I TO SKROZ DO KRAJA. NA KRAJU DANA SVAKI "JEŽIĆ" JE PONOSNO DRŽAO SVOJU STAKLENKU KOJA JE BILA PLOD ZAJEDNIČKOG RADA - NASMIJANIH BAKA I ZNATIŽELJNIH UNUKA.

Hvala našim bakama!

Ovaj dan u vrtiću naučio nas je više od samog pravljenja zimnice. Naučili smo da su bakine priče pune mudrosti, da zajednički rad spaja generacije i da hrana pripremljena s ljubavlju ima poseban okus. I potvrdili smo da naše bake doista znaju baš sve. Njezina zimnica je najbolja, a njezino je srce najtoplije.

Kestenova povorka

OVAKO SMO SE PROVELI U CENTRU
ZA MLADE LAURA, A PRIČU
KESTENOVA POVORKA MOŽETE
PROČITATI U NASTAVKU...

Kestenova povorka

Katarina Matijević

Jesen je stigla u Petrinju na mekanim, šuštavim koracima. Listovi su šaptali pod nogama, bojali se u crveno, zlatno i toplo smeđe, a zrak je mirisao na dim iz dimnjaka i pečene kestene. Na trgu je vatra pucketala, a ljudi su stajali u redu s vrećicama iz kojih se dizao tanak, mirisan dim.

U tom jesenskom mirisu i šuštanju šetala je djevojčica **Rita**. Imala je crveni kaputić i šal s prugama, a u džepu je skrivala **jedan poseban kesten** — taman, gladak i sjajan, kao da je netko u njega zatvorio malo sunca.

Taj kesten nije bio slučajan. Dala joj ga je baka, onako kako bake daju tajne što se ne izgovaraju glasno. “Ovo nije običan kesten,” šapnula je tada. “To je ključić jesenske šume. Ako budeš slušala pažljivo, on će ti pokazati put do Kestenove povorke — one koja se vidi samo srcem.”

Rita je tada mislila da baka priča bajku. Ali te večeri, kad je vjetar zapjevao *fijuuu-fiju-fijuuu* između krošnji, a lišće zaplesalo kao da ih netko vodi nevidljivom rukom, kesten je u njezinu džepu zatreperio i ogrijao joj dlan.

„Vrijeme je,“ šapnuo je tanki glasić iznutra, poput šuma vjetra u lišću.

Rita je zastala. „Kesten... govoriš?“

„Jesam,“ odvratio je kesten veselo. „Ako želiš vidjeti Kestenovu povorku, pođi prema Zelenom gaju. No pazi — samo oni koji vjeruju u čaroliju mogu vidjeti njezin ples.“

I tako je, dok je grad tonuo u tišinu, Rita krenula prema šumi. Putem su je pratile krijesnice koje su se zadugo zadržale u zraku, kao male lampice koje ne žele nestati.

Put prema čuvarima jeseni

Šuma je mirisala na vlažno lišće, kestene i zaboravljene priče. Negdje u daljini čuo se zvuk tamburice koji je dolazio iz pravca Hrastovičke gore, kao da netko u noći svira staru pjesmu što je šuma pamti bolje nego ljudi.

Na rubu šume, gdje je zemlja bila posuta mrvicama žira, Ritu su dočekala tri čuvara jeseni:

- Sova, s očima koje su sjajile poput bakrenih pločica s tornja crkve u Hrastovici,
- Jazavac, čije je krzno bilo prošarano grančicama i žirovima,
- i Jelen, čije se rogovlje pretvaralo u zlatnu krošnju.

“Samo hrabra djeca smiju vidjeti povorku,” reče sova dubokim glasom što je zvučao kao zvono na crkvenom tornju kad najavi večer. “Moraš proći tri jesenska zadatka.”

Rita je osjetila kako joj srce kuca brže. „Spremna sam,“ rekla je, i iako joj je glas zadrhtao, oči su joj sjale kao krijesnice.

Prvi zadatak

Jazavac je zakoračio prema proplanku na kojem se nakupilo lišće u svim nijansama jeseni — tople narančaste, vatreno crvene, zlatne i smeđe. Kada je položio šape na središte te šuštave hrpe, lišće je zašumjelo, zatitrale su mu peteljke, i Rita je gotovo mogla čuti kako šuma uzima zrak.

„Svako lišće ima svoju pjesmu,“ rekao je Jazavac ozbiljno, i njegove su crne oči zatreperile u tami. „Tko želi kročiti u Kestenovu povorku, mora naučiti slušati šapat šume. Lišće ne govori glasom ljudi, nego ritmom — a ritam može razumjeti samo srce.“

Rita je kleknula. Zatvorila je oči. Neko vrijeme čula je samo svoje disanje i šum u ušima. A onda... nešto se promijenilo. Zvuk je postao mek i nježan: šu-šu-ššš... šššš-šu-šu...

Kao da tisuće malih glasova šapću istu pjesmu. Svaki list imao je svoju notu, a zajedno su pjevali skladnu, mirnu melodiju — pjesmu jeseni.

Rita je otvorila usta i, bez da zna kako, počela ponavljati taj šapat. Prvo tiho, nesigurno, zatim sve jasnije, s povjerenjem. Glas joj se stopio s lišćem, kao da i sama postaje dio šume.

Kad je završila, lišće se uzdignulo u zrak, zavrtjelo u spiralu i oblikovalo krunu od jesenskih boja. Jazavac ju je pažljivo stavio na njezinu glavu. Bila je lagana poput zraka, ali kad ju je osjetila na čelu, Rita je znala da se upravo dogodilo nešto veliko.

„Prvi zadatak — uspješan,“ rekao je Jazavac i naklonio joj se, kao netko tko zna staro pravilo šume. „Sad si dio njezina jezika.“

Drugi zadatak

Sova je raširila svoja široka krila, šuštava poput pergamenta, i iz njih iznijela malu glinenu zdjelicu. U zdjelici je bilo nekoliko pečenih kestena, još toplih, a njihov se miris širio zrakom kao pozivnica djetinjstvu.

„Svaki kesten pamti jedno mjesto i jednu uspomenu,“ rekla je sova dubokim glasom koji je podsjećao na zvono s tornja crkve Svetog Duha. „Ako pronađeš onaj koji pjeva tvojem srcu, vrata povorke bit će ti širom otvorena.“

Rita je zatvorila oči, kao što ju je baka naučila kad bi mirisale tek pečene kestene na trgu. Uzela je prvi. Mirisao je na ognjište u bakinoj kuhinji, na večeri kad su vani padale prve jesenske kiše i kad se vrijeme usporavalo.

Drugi je imao drugačiji miris — onaj svjež i oštar, s notom dima i brda. Podsjećao ju je na dane kad je s ocem hodala šumskim stazama iznad grada, prema vrhu Hrastovičke gore.

Treći kesten bio je poseban. Kad ga je prinijela nosu, kao da ju je obavio dugi, topli zagrljaj jeseni. Osjetila je zrak s vidikovca kod Planinarskog doma, toplo sunce koje još nije sasvim zaspalo, miris borova pomiješan s dodirima dima i smijeha. Bila je to njezina uspomena — samo njezina.

Otvorila je oči i stisnula treći kesten u dlan. On je nježno zasjao, kao da joj odgovara: „Pronašla si me.“

Sova je zadovoljno raširila krila i s njih se spustilo jedno zlatno pero, mekano, ali toplo poput plamena. „Drugi zadatak — uspješan,“ rekla je. „Sada ne samo da čuješ šumu — ti je i pamtiš.“

Treći zadatak

Jelen je zakoračio naprijed, a šuma je postala tiha poput daha pred početak pjesme. Lišće se razmaknulo i otkrilo proplanak prekriven mekanom mahovinom, dok je vjetar šaputao preko vrhova stabala. Nebo je nad njima imalo onu posebnu jesenju boju — duboku i mirnu, kao boja zrelog kestena.

Treći zadatak

Jelen je zakoračio naprijed, a šuma je postala tiha poput daha pred početak pjesme. Lišće se razmaknulo i otkrilo proplanak prekriven mekanom mahovinom, dok je vjetar šaputao preko vrhova stabala. Nebo je nad njima imalo onu posebnu jesenju boju — duboku i mirnu, kao boja zrelog kestena.

„Jesenska povorka ne poznaje vrata ni ključeve,“ rekao je Jelen. „Ona poznaje samo ples. Tko zna plesati s vjetrom, tko zna plesati s lišćem, taj postaje dio nje.“

Rita je duboko udahнула. U trbuhu joj je nešto zatitralo — ne strah, nego onaj osjećaj koji dolazi kad znaš da si baš tu gdje trebaš biti. Skinula je šal, raširila ruke i pustila vjetar da joj zaigra kosom.

Vjetar je zapjevao, tiho u početku, a onda sve jače: fiju-fiju-šuuu... fiju-fiju-šššš...

Lišće se pridružilo, podiglo se s tla i zaplesalo oko nje poput stotina malenih, šarenih leptira.

Rita je napravila prvi korak — lagani okret. Vjetar ju je slijedio. Potom drugi, pa treći, i odjednom... ples više nije bio samo njezin. Bio je zajednički. Šuma i ona — jedno.

Okretala se, poskakivala, vrtjela u krug. Smijala se naglas, jer ples nije bio zadatak, nego čista radost. Lišće joj je prionulo uz stopala i odskakalo s njom, kao da plešu stari prijatelji.

Jelen je spustio glavu i rogovi su mu zasjali kao u praskozorje. „Treći zadatak — uspješan,“ rekao je. „Sad si ti zvuk jeseni.“

Kestenova povorka

Odjednom, stabla su se nagnula jedno prema drugome kao da žele šapnuti tajnu. Iz njihovih korijena i grana izronili su vilenjaci kestena — mali, veseli i svjetlacavi. Na glavama su nosili kapice od kestenovih ljuski, a ogrnuti su bili plaštevima od lišća.

Jedni su svirali na grančicama kao na tamburama, drugi su nosili lampione od žira, a treći plesali po zraku noseći sjajne kestene kao da su dragulji.

Šuma se pretvorila u veliku dvoranu od svjetlosti i šuštanja. Povorka je krenula — vilenjaci, životinje, lišće koje je lepršalo zrakom. Svi su pjevali u ritmu koji se mogao čuti čak i kod crkve Svetog Duha u Hrastovici:

„Kesteni, kesteni, dar jeseni...“

Rita je hodala s njima, s krunom na glavi i svojim kestenom u ruci, osjećajući kako svaka stopa šumi odgovara šapatom.

Vatra zahvalnosti

Povorka je stigla do stare hrastove čistine — mjesta koje je, kako je baka govorila, starije od grada Petrinje. U sredini je gorjela vatra, tiha i topla, a dim se dizao prema zvijezdama kao da im nosi pjesmu.

Vilenjaci su polagali svoje kestene u plamen, jedan po jedan, uz tihe riječi zahvale šumi. Kad je došao red na Ritu, nije osjetila strah — samo toplinu i sigurnost. Položila je svoj kesten u vatru.

U tom trenutku, vatra je planula kao sunce iznad Kupe. Zvuk šume i glas vilenjaka spojili su se u jedan dah.

“Time si postala prijateljica jeseni,“ rekli su vilenjaci uglas. “Kad god u Petrinji zamirišu kesteni, mi ćemo biti uz tebe.”

Povratak

Kad se probudila, Rita je ležala u svom krevetu, u toplom kaputiću, a u kosi joj je bilo lišće u boji zlata.

“Mama,” šapnula je, “jučer sam bila na Kestenovoj povorci.”

Mama se nasmijala, misleći da je to samo san.

Ali Rita je iz džepa izvukla zlatno sovino pero — i znala je da nije san.

Od tada, svake jeseni, kad bi s trga dopirao miris pečenih kestena, Rita bi zatvorila oči i čula šapat lišća s Hrastovičke gore, glazbu vilenjaka i smijeh šume.

A lišće bi zašuštalo, tiho, kao odgovor:

„Hvala ti, prijateljice.“

teta Katarina i
glavna junakinja
njene priče - Rita

NAŠEM VRTIĆU DIVAN DAN 69. ROĐENDAN

Dana 17. listopada 2025. godine održana je svečana priredba u Hrvatskom domu u Petrinji u čast 69. rođendana našega vrtića. Mi smo iz gledališta bodrili naše prijatelje u starijim skupinama, a kako smo mi proslavili rođendan našeg vrtića, pogledajte u nastavku...

A nas je naš vrtić
častio slasnom
rođendanskom
tortom, koju smo
podijelili i pojeli u
trenu!

Taj dan smo se
veselili, plesali... i
naravno, pjevali
rođendanske
pjesmice našem
vrtiću!

CRTEŽ MJESECA - ODABRALI JEŽIĆI

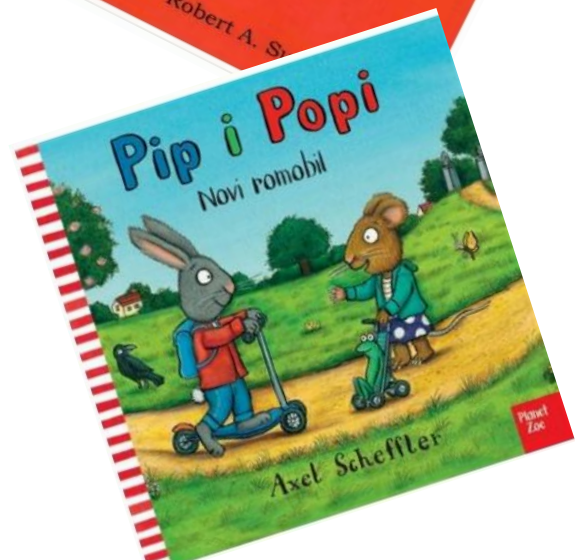
LITERATURA ZA RODITELJE

Knjiga Bajke koje pomažu djeci autorice Gerlinde Ortner zbirka je terapeutskih priča osmišljenih za pomoć djeci u suočavanju s emocijama i izazovima.

Okovani slon bajka je koja djeci, ali i odraslima, ulijeva hrabrost da nikada ne prestanu pokušavati i nikada ne odustanu.

U knjizi Učite ih da budu sretni, Robert Sullo, školski psiholog i otac troje djece, sugerira da najbolje možemo pomoći djeci ako ih naučimo kako će razviti odgovorna ponašanja, što će ih voditi sreći i zdravijem životu.

Šarmantna priča za najmlađe svjetski poznatog ilustratora Axela Schefflera (Grubzon) govori o tome kako biti dobar prijatelj i naučiti reći "Oprosti!"

Dječji vrtić Petrinjčica

Miřana Dujnića 25, Petrinja

UREDNIŠTVO:

IVANA BERIŠA,
odgojiteljica

MARTINA PENTEK,
odgojiteljica

MARIJA LEKO,
pedagoginja

IZVORI

[Suradnja vrtića s roditeljima]

1. Beveridge, S. (2005). *Children, Families and Schools: Developing Partnerships for Inclusive Education*. New York: RoutledgeFalmer.
2. Bryan, J., Henry L. (2008). Strengths-Based Partnerships: A School-Family-Community Partnership Approach to Empowering Students. *Professional School Counseling*, 12(2), 149-156.
3. Epstein, J. L. (2001). *School, family and community partnerships-preparing educators and improving schools*. Colorado USA: Westview Press.
4. Fan, X., & Chen, M. (2001). Parental Involvement and Students' Academic Achievement: A Meta-Analysis. *Educational Psychology Review*, 13, 1-22.
5. Gregorović Belačić, Z. (2021). Parental Involvement in Their Children's Education. *Život i škola*, 67, 95-114.
6. Guranick, M.J. (2001). *Early Childhood Inclusion: Focus on Change*. Baltimore: Paul H Brookes Pub Co.
7. Slunjski, E., Brajša, P., Brajša-Žganec, A. (1999). *Tajna uspješnog roditelja i odgojitelja: priručnik za rad na sebi namijenjen roditeljima, odgojiteljima, učiteljima i svima koji žele unaprijediti svoj odnos s djecom*. Pula: C.A.S.H.

[Hrastovačka Gora]

1. Rizmaul, I. (2011). *Pod Hrastovičkom Gorom*. Petrinja: Matica hrvatska Petrinja.

[Juha od Bundeve]

1. Uranko, L. (2023). Čarobna kuhinja u noći čitanja. *Varoždinski učitelj*, 6, 268-275.
2. Abeceda roditeljstva - Djeca kuhaju sa svim svojim osjetilima. Izvor preuzet s World Wide Web-a. Dostupno na: <https://abecedaroditeljstva.com/djeca-kuhaju-svim-svojim-osjetilima/>.
3. Mliječni zub - Zajedničko kuhanje s djecom puno je više od igre. Izvor preuzet s World Wide Web-a. Dostupno na: <https://www.mlijecnizub.hr/magazin/zdravlje-i-razvoj/prehrana/zajednicko-kuhanje-s-djecom-puno-je-vise-od-igre/143>.

FOTOGRAFIJE

Sve fotografirana djeca imaju suglasnosti potpisane od strane roditelja.

Fotografije i slike povezane s dizajnom stranica preuzete su s platforme Pinterest i Canva te nisu zaštićene autorskim pravima. Dostupno na: <https://www.pinterest.com/> i <https://www.canva.com/>.